

Sagsøgt og appelindstævnt: Subdelegación del Gobierno en Ciudad Real

Præjudicielt spørgsmål

Er en fortolkning som den, der er indeholdt i domme afsagt af Tribunal Supremo (øverste domstol) nr. 191/2019 af 19. februar 2019, kassationsappel 5607/2017 (ECLI:ES:TS:2019:580) og nr. 257/2019 af 27. februar 2019, kassationsappel 5809/2017 (ECLI:ES:TS:2019:663), hvorefter det ved en fortolkning af direktiv 2001/40/EF ⁽¹⁾ er muligt at fastslå, at enhver tredjelandstatsborger med længerevarende opholdstilladelse, som har begået en lovovertrædelse, der er pålagt en straf på mindst et år, kan og bør gøres til genstand for en »automatisk« udvisning, dvs. [uden] at det er nødvendigt at foretage en vurdering af den pågældendes personlige, familiemæssige, sociale eller beskæftigelsesmæssige forhold, forenelig med artikel 12 i Rådets direktiv 2003/109/EF af 25. november 2003 om tredjelandstatsborgeres status som fastboende udlænding ⁽²⁾, og herunder bl.a. med domme afsagt af Den Europæiske Unions Domstol af 7. december 2017 (sag C-636/16 ⁽³⁾) og af 8. december 2011 (sag C-371/08 ⁽⁴⁾)?

⁽¹⁾ Rådets direktiv 2001/40/EF af 28.5.2001 om gensidig anerkendelse af afgørelser om udsendelse af tredjelandstatsborgere (EFT 2001, L 149, s. 34).

⁽²⁾ EUT 2004, L 16, s. 44.

⁽³⁾ Dom af 7.12.2017, López Pastuzano (C-636/16, EU:C:2017:949).

⁽⁴⁾ Dom af 8.12.2011, Ziebell (C-371/08, EU:C:2011:809).

Anmodning om præjudiciel afgørelse indgivet af Înalta Curte de Casație și Justiție (Rumænien) den 15. juli 2019 – CY og Asociația »Forumul Judecătorilor din România« mod Inspekția Judiciară, Consiliul Superior al Magistraturii og Înalta Curte de Casație și Justiție

(Sag C-547/19)

(2019/C 372/13)

Processprog: rumænsk

Den forelæggende ret

Înalta Curte de Casație și Justiție

Parter i hovedsagen

Appellanter: CY og Asociația »Forumul Judecătorilor din România«

Indstævnte: Inspekția Judiciară, Consiliul Superior al Magistraturii og Înalta Curte de Casație și Justiție

Præjudicielt spørgsmål

Skal artikel 2 i traktaten om Den Europæiske Union, artikel 19, stk. 1, i samme traktat og artikel 47 i Den Europæiske Unions charter om grundlæggende rettigheder fortolkes således, at de er til hinder for, at en forfatningsdomstol (et organ, som ifølge national lovgivning ikke er en retslig institution) griber ind i den måde, hvorpå den øverste ret har fortolket og anvendt den sekundære lovgivning i forbindelse med oprettelse af dommerkollegier?